MATLAB

Znaki specjalne

odtąd komentarz w następnej linii będzie kontynuacja cały zakres współrzędnej operacja tablicowa (po elementach) nie wyświetlać wyniku operacji transpozycja (macierzy lub wektora) macierz pusta; w wywołaniach funkcji: brak argumentu (parametru aktualnego)

Tworzenie wektorów i macierzy

$x=[1 \ 2 \ -7]$	lub $x=[1, 2, -7]$
	wektor wierszowy
y=[1; 2; -7]	wektor kolumnowy
A=[1 2; -3 5]	macierz
b=[1:5] lub b=1:5	w b kolejne liczby naturalne od 1 do
c=[-12:3:5]	w c liczby całkowite z przedziału
	[-12, 5] z krokiem 3
D=[-3:2:6;3:7]	macierz D o wymiarach 2×5
zeros(m,n)	macierz samych zer
	o wymiarach $m \times n$
ones(m,n)	macierz samych jedynek
	o wymiarach $m \times n$
rand(m,n)	macierz liczb pseudolosowych
	z przedziału $[0,1]$ według rozkładu
	jednostajnego o wymiarach $m \times n$
zeros(n), ones(n),	
rand(n)	forma skrócona dla macierzy

Wybór elementów

A(2,1)	element a_{21} macierzy A
A(1,:)	1. wiersz macierzy A
D(:,[2 4])	2. i 4. kolumna macierzy D
E = [A [0; -1]; x],	
F=[y [A(:,2);0] [1:3]']	tworzenie macierzy złożonej

kwadratowych $n \times n$

macierz jednostkowa $n \times n$

Działania

eye(n)

A', x'	transpozycja macierzy lub wektora	
$inv(A) lub A^-1$	odwrotność macierzy kwadratowej	
E+F, x+y'	dodawanie macierzy	
	lub wektorów	
E*F	mnożenie macierzy	
x*y	iloczyn skalarny wektorów	
E.*F, x.*y'	mnożenie tablicowe macierzy	
	lub wektorów	
A^2	potęgowanie macierzy (tutaj: A*A)	
A.^3	potęgowanie tablicowe (po elementach)	
Uwaga! W Matlabie wykonana będzie niedozwolona w		
matematyce operacja dodania wektora wierszowego do		

kolumnowego:

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 \end{bmatrix} + \left[\begin{array}{c} 4 \\ 5 \end{array} \right]$$

Jest to pewien skrót, bardzo niebezpieczny dla początkujących. Nie stosować!

sum(x), sum(A)suma elementów wektora, suma po kolumnach macierzy najmniejszy element wektora x; [q,i]=min(x)i - jego indeks $[Q,I]=\min(A)$ najmniejsze elementy w kolumnach macierzy A; I - tablica zawierająca numery wierszy w których występują $[q,i]=\max(x),$

 $[Q,I]=\max(A)$ analogicznie do min(x), min(A)w odniesieniu do największych elementów

Operatory porównania

w równe v w == vw nie równe v w mniejsze od v v < ww większe od v $\log 5$ w <= v w mniejsze lub równe v w większe lub równe v

Operatory i funkcje logiczne

w | w w lub v wiv w & v negacja v

Instrukcja warunkowa i pętle

if <warunek> <instrukcje> elseif <warunek> <instrukcje> else <instrukcje> end

while <warunek> <instrukcje> end

for <zmienna> = <wektor> <instrukcje>

end

end

Przykłady: for i=1:10

 $x(i)=i^2;$ end i=0;for z=-0.4:0.1:1i=i+1; $x(i)=z^2;$

Inne pożyteczne polecenia

clear clear usunięcie wymienionych zmiennych; jeśli lista zmiennych jest pusta, usunięte zostaną wszystkie zmienne who podanie istniejących zmiennych disp(x) wyświetlenie zawartości zmiennej x clc wyczyszczenie okna dialogowego close all usunięcie wszystkich okien z rysunkami strcat konkatenacja stringów

Tworzenie funkcji

function [x,y]=funkcja(a,b)

Plik powinien (nie musi) nazywać się 'funkcja.m'.

a, b argumenty funkcji (parametry wejściowe)

x, y wartości funkcji (parametry wyjściowe)

return wyjście z funkcji
 (domyślnie na końcu pliku *.m)

end koniec definicji funkcji
 (gdy jest więcej w pliku)

Grafika i animacja

plot, plot3

w 2D i 3D wykres funkcji jednej zmiennej zadanej fplot analitycznie sterowanie skalowaniem i wyglądem osi axis legenda rysunku legend opis osi X xlabel opis osi Y ylabel hold on off dodawanie nowych elementów do starego rysunku / rysowanie od nowa tablice współrzędnych X i Y meshgrid siatki dla wykresów w 3D rysunek powierzchni w 3D surf

rysunek linii zadanych tablicowo

Przykłady:

```
plot(1:3,[2 -1 5])
fplot(@(x) sin(x), [-3 3])
Rysowanie wykresu funkcji x \cdot e^{-(x^2+y^2)} w 3D dla
x, y \in [-2, 2].
[X,Y] = meshgrid(-2:.2:2, -2:.2:2);
Z = X .* exp(-X.^2 - Y.^2);
surf(X,Y,Z)
albo:
[X,Y] = meshgrid(-2:.2:2, -2:.2:2);
[Lx,Ly]=size(X);
for i=1:Lx
   for j=1:Ly
      Z(i,j)=fun([X(i,j) Y(i,j)]);
   end
end
surf(X,Y,Z)
```

```
albo:
```

```
[X,Y] = meshgrid(-2:.2:2, -2:.2:2);
Z=arrayfun(@(x,y) fun([x y]),X,Y);
surf(X,Y,Z)
gdzie 'fun.m' to plik następujący:
% fun.m
function fx=fun(x)
   fx=x(1)*exp(-(x(1)^2+x(2)^2));
%
Zaznaczenie na powyższym wykresie czerwonej kropki w punkcie o współrzędnych [1,-1].
hold on
x=1
y=-1
z=x*exp(-x^2-y^2)
plot3(x,y,z,'r.','MarkerSize',25);
```

Symboliczne liczenie gradientu i hesjanu

Przykład:

```
syms x1 x2 x3
x=[x1, x2, x3]
f=x(1)*x(2)^2+x(3)^4
grad=jacobian(f,x)
hes=jacobian(grad,x)
albo
x = sym('x', [3 1])
f=funs(x)
grad=jacobian(f,x)
hes=jacobian(grad,x)
gdzie 'funs.m' to plik następujący:
% funs.m
function fx=funs(x)
   fx=r1(x)+r2(x);
end
function r1x=r1(x)
   r1x=x(1)*x(2)^2;
end
function r2x=r2(x)
   r2x=x(3)^4;
end
```